

Advocat a Florida

Un sol tardà, pesat, mandrós i molt calent donava les darreres llums diürnes. El clima pesava com un ase mort i el soroll infernal dels gripaus posava la banda sonora a l'aiguamoll.

Ja concloïa el peritatge del cos del cocodril mort a l'eixida d'aquella cabana de fusta i planxes d'amiant, situada a peu de pantà.

-Segur que em fan pagar l'abonyegament de la moto d'aigua. I a sobre ja anava tard per tornar-la i m'havien de cobrar recàrrec...

-Home, l'has donat un bon cop.

-Un cocodril mort abaixarà molt el valor de la xabola?

-Segurament. Però ja te l'han pagada així que rai.

-Encara no sé si vendre-me-la. Em fa un no sé què.

-Ets a temps d'exercitar el retracte.

-Deixa, deixa, que quan no son els huracans son els cocodrils i quan no, els mosquits que se't mengen viu. Jo acabo de recollir quatre coses i marxo cames ajudeu-me.